

EL POBLE CATALÀ

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XII. NÚM. 3738 - - BARCELONA, DILLUNS, 21 DE JUNY DE 1915 - - UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Fins el 28 de juny
Preus excepcionals en
Objectes per a Regal

Del 28 de juny al 10 de juliol
Articles per a Camp, Viatge i Banys

Vestits, Bruses, Bates, Berrets :-
Trajes de bany, Guarda-pols, Faldes,
Enaguts, Calçats, Gotilles, Camiseria,
Roba blanca, Gorbates,
Genres de punt

Mundus, Maletes, Cistells, Necessers-
neteja, Perfumeria, Binocles per a camp,
Mobles de vimet i jonc, etc., etc.

::: Grans ocasions :::

La República portuguesa

El resultat de les eleccions

S'han celebrat les primeres eleccions constitucionals de la República portuguesa.

Els qui tenien els ulls fets en aquest acte transcendent per a la vida del nou règim, s'han pogut convèncer, ara, de que la República, a Portugal, és l'única forma de govern que respon a la clara voluntat del poble lusità.

Des de que fou proclamada en 1910, la República portuguesa ha sofert proves terribles. Les incursions monàrquiques, els cops d'Estat militars, la crisi financera, les lluites dels partits; però cap com aquesta desastrosa dictadura del general Pimenta de Castro que comença la baixa errada d'entregar, en una perfecta inconsciència, el govern del nou règim als migrants elements que somnen encara en una impossible restauració monàrquica.

Està bé que la República siga el règim nacional que vella per la pàtria portuguesa i defensar els interessos morals i materials de tots els portuguesos. Però el Govern de la República l'han d'exercir els portuguesos i no els monàrquics. L'únic intent del dictador de voler reintegrar els elements monàrquics dintre la República havia de portar la ruïna del nou règim si el poble republicà no es decidís a fer un esforç suprem amb la revolució del 14 de maig que va enderroc la dictadura. Revolució cruentíssima que fou certament una segona proclamació de la República portuguesa.

Les eleccions generals venen a constituir un referendun popular aprovant o desaprovant l'obra revolucionària. I el resultat de les eleccions proclama sense ombra de dubte que la República portuguesa ha fiblat les seves arrels en lo més pregó de l'ànima popular de venint indestructible. En tot Portugal sols han sigut elegits dos diputats catòlics-monàrquics, en els fogars del tradicionalisme catòlic, a Braga, i encara més pel seu caràcter catòlic que no pas per la seva significació monàrquica. I això que el Govern del doctor Josep de Castro s'ha comportat amb la més absoluta i lleal imparcialitat.

Un altre aspecte de transcendència entronquen les darreres eleccions. Una vixima lluita entre els partits portava, de temps ha, una fonda pertorbació i ara causa de perill de mort per la República. El vell partit republicà portuguès que ara compacte i unit fins a

la proclamació del nou règim, s'havia fragmentat en tres branques: democràtiques, evolucionistes i unionistes. Eren els grups formats a l'entorn de les grans figures republicanes que pròdigament al nou règim, s'han pogut convèncer, ara, de que la República, a Portugal, és l'única forma de govern que respon a la clara voluntat del poble lusità.

A casi tots els districtes, el vell partit que avui acapilla l'Alfons Costa ha tret les majories, quedant les Cambres constituïdes a base d'una abrumadora majoria democràtica que donarà necessàriament aquest caràcter al Govern que hagi de formar-se amb elements parlamentaris o segons l'indicació de les forces acobalades al Parlament. La proporció és d'un a quatre, a favor del partit democràtic. Això pot portar un perill: el de no existir una oposició prou vigorosa que pugui substituir al democràtic governant quan aquest hagi agotat la seva acció ministerial.

De totes maneres, cal que's republicans, que tots els democràtics ens fèitem del resultat de les eleccions, a Portugal. La República s'ha afirmat definitivament. El triomf dels democràtics assegura la participació de Portugal en la guerra europea al costat dels aliats, fent honor a la vella aliança luso-anglesa. I farà possible la realització de les grans reformes socials i econòmiques que formaven la política republicana i eren la unànim aspiració de tots els esperits liberals que anyoraven la proclamació de la República.

CANÇONER

CORRANDA

En el cim de la muntanya
plè d'amor et portaria,
i allí, ben a prop del cel,
que'm moro per t'ut diria.

GERMINAL

El veredict dels Estats Units sobre la guerra

Resposta al manifest dels professors alemanys per Samuel Harden Churb, president de l'Institut Carnègie, de Pittsburg, (E.E. U.U.)

VI

Més encara, em veig portat a dubtar de si algú de vostès és sabedor del fet de que el mateix canceller imperial fou una crida per guanyar-se la bona opinió del poble nord-americà, crida que's publicà als diaris nord-americans el 15 de agost, i en la qual torna a reconèixer aquest crim contra Bèlgica en les següents paraules: «La necessitat ens obliga a violar la neutralitat de Bèlgica, però hem promès terminantment compensar a aquell país tot el dany causat».

Que dirà la bona conciencia del poble alemany quan m'algart la seva passió en la ràbia de la guerra, comprengui la terrible significació de la confessió del seu canceller imperial? Quina necessitat hi havia? Qui els hauria atacat mai a vostès si l'emperador no hagués portat les seves tropes enllà de les fronteres dels països veïns? «La injustícia que estem cometent». La destrucció i la ruïna d'un país que no els ha fet cap mal, la matança dels seus fills, l'expulsió del seu rei i del seu Govern, l'extorsió de la propietat, la destrucció de les seves ciutats amb les seves felices llars, els seus hermosos monuments de temps històrics, i les obres del geni humà que no tenien preu!

«La injustícia que estem cometent». I lo pitjor de tot, que quan la multitud, desesperada i boja al veure degollar als seus fills i cremant les seves cases, fela foc des de les finestres amb el darrer instint de la seva naturalesa, les vostres tropes, amb bàrbara ferocitat, les passaven a ganivet sense distinció d'edat ni sexe. La injustícia! Perquè ho neguen vostès malgrat la desvergonyida declaració feta per la veu oficial d'Alemanya? Ah, doctor Schaper, si aquestes circumstàncies arribessin algun dia a tornar-se passives i soldats estrangers marxessin pel mig dels carrers de Berlín! No és veritat que vostè, que tots aquests noranta tres firmants de la carta farien foc des de les finestres contra els despiadats soldats, si evagessin vostès les seves cases en runes i als seus fills morts als carrers? Joestic segur de que així ho faria. Quan les nostres tropes nord-americanes foren darrerament enviades a Mèxic, no per a conquerir, ni per a fer la guerra, sinó per a restablir la pau i l'ordre, i l'autoritat de la llei, alguns dels de Veracruz els feren foc des de les finestres, matant a vintitres de nostres joves soldats; per fi es respongué al foc dels tiradors, però no es destruï cap ciutat, ni es va matar a innocents i fins a aquells tiradors a quins s'agafà no se'ls executà, sinó que se'ls deixà lliures. Casi, casi desitjaria que els Estats Units tinguessin poder i voluntat d'anar a Bèlgica i a França a treure a aquests malvats invasors i restablir allí la pau i l'ordre i l'autoritat de la llei. I aquest poder es crearia a no dubtar dins de poc per les gentes humanes de tot el món, i després d'això tota nació que tracti de preparar a la humanitat i amor i l'infem, com la nació de vostès ho ha fet durant els darrers vintitres anys, serà ligada de mans, com un enemic públic. I no obstant, els grans lictes de salvatisme que ens porten a Mèxic no eren res comparats amb la bàrbara destrucció i els assassinats comosos dels soldats de vostès en aquells dos països.

I si Alemanya no és culpable, allavors, en nom de Déu, doctor Schaper, perquè estan els exèrcits de vostès a Bèlgica, i perquè estan a França? Si haguessin esperat vostès fins a ésser atacats, la seva nació no es trobaria avui en guerra. El canceller imperial diu que Alemanya ha violat el dret internacional i que tractarà de reparar el dany que està fent, però doctor Schaper, tot l'or que puguin vostès donar a França i a Bèlgica per espai de mil anys i totes les pregueres d'arrepentiment que puguin vostès dir hora per hora en aquests mil anys, junt amb la contricció d'un cor plè de vergonya i de dolor, no repararan la ruïna causada per vosaltres a aquestes dugues nacions pel foc i l'extermini, ni secarà el mar de llàgrimes humanes que ha acompanyat aquesta horrible invasió. La gent ens pregunta a vegades: «A qui preferiran vostès, a l'Esclau o a l'Alemanya?» I la nostra contesta-

ció és sempre la mateixa: «Si, des de que hem vist a l'Alemanya en guerra, preferim a l'Esclau, o al turc, o a l'hotentot».

La carta de vostès conté altres negacions, tals com la de que «no heu atentat contra la vida ni contra l'hivenda d'un sol ciutadà belga, sense que ho hagi fet necessari el més estricte esperit de conservació», i de que les vostres tropes «no han tractat brutalment Lovaina»; però l'veredict deu també en aquest cas fundar-se en els fets, i aquests són massa coneguts per a justificar la seva enumeració i el discutir-los seria perdre temps. Aduexo, no obstant, respecte a aquest encàrrec, un testimoni contra vosaltres, solament un i aquest és el mateix emperador. Escolteu-lo: «La destrucció causada en les vides i hivendes per les meves tropes a Lovaina, fou un acte de cruel necessitat. El meu cor raja sang per Lovaina».

De l'U.F.N.R.

Declaracions d'En Moles

El senador per Lleida, nostre amic i correligionari en Joan Moles Ormellé, ha fet a un confrare local les declaracions següents sobre el moment polític:

«No soc partidari de la intervenció armada per ajudar a uns ni a altres beligerants, perquè hauria de tenir per a nosaltres un negoci negatiu. Ara bé; tampoc crec prudent crear-se d'embracs esperant el final d'aquesta horrible lluita internacional sense preparar-se econòmicament industrialment. Això és senyalament suïcida. També considero funesta la campanya de les dretes basada en el discurs d'en Mella, perquè no té finalitat pràctica alguna i tira a malquistar-nos amb tots els elements liberals i democràtics d'Europa».

Aquesta campanya tendrà a mantenir-nos sempre tributaris comercialment d'Alemanya, com hem sigut fins ara, per exemple en les matèries colorants, degut a les quals i a la seva carestia se troben moltes fàbriques de Catalunya sense treballar. Els alemanys s'han oposat sempre a que a Espanya s'hi montessin fàbriques i laboratoris per aquelles matèries, perquè haurien perdut nostre mercat i això ha sigut per a nosaltres una vergonya nacional.

Respecte al rumor de que més tard o més aviat tindrem que intervenir forçosament, repetixo que serà una bogeria; però no hi ha dret que els que criden contra la intervenció siguin partidaris de nostra sangria d'Àfrica. Precisament si algun perill hi ha de què's fagin intervenir d'una manera directa o indirecta, ha de venir del terreny africà, d'on ni ara ni mai n'hem de treure altre profit que aquestes llistes de recompenses que llegim sovint a la «Gaceta».

Si d'alguna complicació ha de sofrir Espanya, si algun dia hem d'ajudar amb lo poc que podem als aliats, no serà, sens dubte, en el front belga o alemany; serà a l'Àfrica, a les colònies franceses, on poc a poc, i sense que ningú se'n dongui compte, anirem enviant cent o dos cents mil homes, que substituiran als que França necessita per a portar-los al seu front per a combatre als alemanys. I per a aquest cas, que jo considero una gran desgracia nacional, lo mateix me fa intervenir per a que portin nostres soldats al nord de França com al nord d'Àfrica, solament que això últim ho consideraria pitjor, ja que al final podria succeir que quan no ens necessitessin com a guardians, ens traguessin a puntades de peu d'un lloc que no és el nostre.

Així i altres coses més pintoresques digué el senador senyor Moles; però lo més greu no és per a estampar-ho en aquestes columnes.

Comité de Juventuts

Com anunciàvem, ahir tingué lloc la visita al Palau de la Generalitat Catalana i l'Institut d'Estudis Catalans, visita que resultà important pel gran nombre de correligionaris, que passaven de un centenar, i per lo visitat, que mereix l'elogi més entusiasta de tots aquells que's preocupen de la Belleza, l'Art i la Cultura.

Acompanyats pel digníssim diputat provincial i enmarc amb nostre en Albert Bastardas, seguiren els visitants totes les estances de la Diputació, quedant veritablement impressionats de les obres que s'estan acabant de realitzar, que'l faran un digne palau de Catalunya. Seguintament visitaren el benemèrit Institut d'Estudis Catalans, on foren rebuts pel nostre estimat amic el Bibliotecari de la Biblioteca Nacional de Catalunya, en Massó i Torrents, i el Secretari general de l'Institut, pels quals foren donades tota mena d'explicacions respecte el funcionament de la Biblioteca, avalada de tota classe de llibres, que mostren al ciutadà la importància d'aquesta biblioteca, en quant a la Història, Filosofia, Literatura, Ciències, Art, etc., etc.

Finalment el senyor Bastardas invità a que's visités l'antic col·legi d'Advocats, bella joia arquitectònica, que va merèixer les lloances més sinceres de tots els visitants.

Per estar el Comité orgullós de les visites que vé realitzant, que tant contribueixen en apreciar tot lo bo que hi ha a Barcelona, mereixent aquesta iniciativa el més elogiós aplaudiment.

Per a demà, dimarts, es convoca al Comité de Juventuts d'U. F. N. R. de Barcelona, a la hora de costum, al local del C. N. R. de Barcelona, Ferrán, 24 i 28.

En Blasco Ibàñez a Barcelona

Els jaumistes provocadors actuant de germanòfils pertorben l'ordre públic portats pel seu odi als Aliats.--Càrregues, ferits i detinguts.--Les autoritats neutralistes, fan costat als germanòfils en llur tasca pertorbadora.

Protestem!

Les autoritats barcelonines venen demostrant una parcialitat ben sospitosa a favor de les dretes i contra les esquerres amb motiu dels darrers esdeveniments ocorreguts aquí derivats de la conflagració europea. Sense que ningú hagi parlat de rompre la nostra neutralitat, pel sol fet de decantar les simpaties a favor dels aliats, simpaties que senten la major part dels ciutadans conscients, un diari orgue d'escàndol i de la fatxenderia més grotesca, ha vingut durant tota una setmana atiant als seus a pertorbar l'ordre públic sense que les autoritats li fessin veure que hi ha propagandes lícites. Amb la major impunitat l'orgue jaumista i els seus avanters de la Junta Regional s'han dedicat a organitzar la més innoble de les crueltats contra els ciutadans que avorrexen la causa i procediments que simbolitzen la «Kultur Kaiserrina», per ésser la negació del dret i de la llibertat dels pobles. I això no pot consentir-se. Si el governador no és prou per a garantir l'ordre, que se'n vagi, o que ho digni clar. La seva conducta no és la que pertoca a una autoritat ben imposada del seu deure.

Nosaltres hem de protestar de que mentre els germanòfils gaudeixen de la major impunitat per a realitzar les seves propagandes antipatriòtiques, que'ns podrien abocar a la més perillosa de les aventures, se coarti el dret dels partidaris dels aliats amb actes com el d'ahir, que sols tenia per objecte testimoniar l'agraïment dels ciutadans barcelonins a qui s'havia fet interènt prop de les nacions aliades dels nostres sentiments profundament arrelats.

Ahir se va poder veure a la policia fent costat als pertorbadors de l'ordre públic, com obceat a l'orientació que ve seguit el Govern de congraciarse amb les dretes per a assegurar-se la possessió del Poder. I hem de fer avinent a qui procedeix de tal faiso que aquesta conducta pot ésser-li de resultats perillosíssims. Ròs més hem de dir per avui.

Abans de l'arribada. Precaucions

Havent-se anunciat manifestacions de protesta pels germanòfils-jaumins, en previst de que l'arribada de l'il·lustre novel·lista don Vicens Blasco Ibàñez pogués donar ocasió a successos desagradables, les autoritats havien adoptat grans precaucions, a les que segurament se deu el que no hagin tingut més importància els successos desenrotllats.

A un quart de vuit començaren a sortir dels quaters i quarterets les forces de la guarda civil i de seguretat, que s'havien d'encarregar de la vigilància als llocs públics. La força pública se distribuï pels carrers del Marquès del Duero, Pelai, Rambles, Plaça de Catalunya, passeig de Sant Joan, Indústria, Duana, Isabel II i Colón. Als molls del port i als seus entorns se concentraren ademés de les forces de la guarda civil i de seguretat, totes les brigades i personal de les delegacions amb els seus queques i delegats respectius.

Al moll d'Espanya aon havia d'atracar el vapor que de Valencia portava al senyor Blasco Ibàñez, s'hi trobava la brigada d'investigació criminal a les ordres del senyor Carbonell, qui des dels primers moments evità que's grups de republicans i jaumins que s'havien format arribessin a les mans.

L'inspector de seguretat senyor Riquelme i l'inspector general de vigilància senyor Retana, estigueren també des de dos quarts de vuit al port dictant les ordres oportunes per a evitar manifestacions de cap classe.

Arribada del «Ausias March»

A les vuit fondejà junt al moll de Espanya el vapor de Valencia «Ausias March», que vingué abarrodat de passatgers. El nombros públic que esperava contingut per la força pública i que estava format en sa immensa majoria per jaumins, volgué apropar-se al vaixell, però se simulà una càrrega i foren desallotjats aquells entorns.

Al convenc's les autoritats de que en l'«Ausias March» no venia el senyor

Blasco Ibàñez se retiraren, no sense abans haver-se enterat de que aquell arribaria en el «Villarreal» i que aquest vaixell fondejaria entre dos quarts a una de la tarde.

Al moll hi quedaren alguns retens, per a evitar qualsevol disturbis.

Esperant el «Villarreal»

Al moll d'Espanya hi hagué durant tot el mati gran animació.

Davant la por de que'l «Villarreal» arribés abans de l'ora anunciada i que amb això pogués fracassar el projecte de testimoniar la seva simpatia als uns i d'antipatia als altres al senyor Blasco Ibàñez, se quedaren al moll, sense portar a l'asfíxiant temperatura que's deixava sentir, alguns centenars de republicans i jaumins que de quan en quan s'entien animades discussions que haurien acabat a bofetades i garrotades de no intervenir la policia. Molts republicans ostentaven a la solapa de l'americana una escarapela amb el retrat d'en Blasco Ibàñez. Aprop de les deu començà a respirar-se amb profusió pel moll d'Espanya un suplement a «El Correo Catalán» contenint el manifest de la junta regional jaumí a favor de la neutralitat.

Això donà motiu a excitar els ànims encara més de lo que ja estaven. Se presentà al moll d'Espanya el quefe regional jaumí senyor Junyent, amb alguns significats correligionaris, recomanant als jaumins que's retirassin al Circol de la Rambla fins que's rebés l'avís de que'l «Villarreal» entrava al port.

L'ordre fou obedià per molts jaumins.

El «Villarreal» al port

Poc després de dos quarts d'onze l'aparell de senyals del vigia marítim de Montjuïc anuncià vaixell a la vista, complementant mitja hora després l'anunci amb les dugues boles arribades a ambdós costats del pal, indicadors de que'l vaixell que's vela procedia de Valencia i pertencia a la Companyia Valenciana de que és consignataria la senyora viuda de Sanz Selma.

Immediatament s'avisà la noticia a la quefatura superior de policia i als quaters de la guarda civil, presentant-se poc després al moll els senyors Riquelme i Retana i totes les forces de la guarda civil i seguretat que s'havien retirat. En pocs moments se reuní al moll de Espanya una gentada enorme. De totes les sortides de carrer afluien al passeig de Colón i a la plaça de Palau grups i grups que's dirigien al moll. En aquests grups hi dominaven els elements jaumins.

El senyor Riquelme, comprenent lo perillós que resultava el que'l públic s'entallat prop del fondejador del vaixell, ordenà que quedés completament aclarit el moll, no permetent l'accés més que als periodistes.

La guarda civil i la força de seguretat retiraren al públic, no quedant ni una sola persona als passeigs de Colón i Isabel II, ni en aquells entorns.

A tres quarts de dotze arribà a son fondejador el «Villarreal». El senyor Blasco Ibàñez venia al pont conversant amb el capità.

El vaixell tirà àncora i feu les deses operacions d'amarrar, mentre al moll esperaven les autoritats, la germana del senyor Blasco Ibàñez, son germà polític don Albert Carri, alguns amics i els periodistes.

El senyor Riquelme indicà la conveniència de que en el carruatge que havia de portar al seu domicili al senyor Blasco Ibàñez, hi anés un policia, però ell eligí radical senyor Colomina Maseras, que's trobava al moll, i s'hi opoà, dient que en el carruatge no anava més que la familia i els amics i ni aquella ni aquests ho consentien.

A bordo.—Parla Blasco Ibàñez

Autoritzats pel senyor Blasco Ibàñez pujaren a saludar-lo a bordo ademés dels seus germans, el diputat senyor Miró, el regidor senyor Colomina i els periodistes.

Conversant amb aquests digué el senyor Blasco Ibàñez:

«Des de que vaig entrar a Espanya per Irún, m'ocorren, senyors, coses molt estranyes. Em trobava a París i vaig decidir fer un viatge a Espanya per a veure a la meua familia. Un dels viatges que vine fent des de que vaig tornar d'Amèrica. Però vaig voler passar per Madrid i això, sens dubte, donà motiu a que's digués que jo portava no sé quants milions de França. I és que aeu sempre somniem amb milions. De Madrid vaig anar a Valencia i com a Valencia els jaumins volgueren protestar de la meua visita, s'alcacà tot Valencia i quedaren alkafats. No pogueren fer res

contra l'omnipotència voluntat de tot el poble valencià.

Alguns amics de Barcelona m'escrigueren oferint-me un banquet, i com jo tenia que passar per aquí per a anar a París, vaig acceptar el banquet, però a condició de no aturar-me a Barcelona més que 24 hores. Per això he vingut, de pas cap a França. Però, segons vostres me diuen, s'ha prohibit el banquet, i com res sabia d'aquesta prohibició vaig pendre el vaixell sense que hagi rebut el radiograma que m'acaben de dir se em posà. I com no hi ha banquet, de més continuare el meu viatge a París.

Els pertorbadors en acció

Donant per acabada la conversa amb els periodistes, en Blasco Ibàñez saltà a terra, on fou saludat pels senyors Riquelme i Retana, aquest antic amic seu.

A l'entersa pel senyor Retana de que era governador de Barcelona el senyor Andrade, digué:

—Molt bé. Estic, doncs, entre amics antics.

El senyor Blasco Ibàñez muntà en un automòbil acompanyat de la seva germana, del seu germà polític i dels senyors Colomina Maseras, Company i Gardó i precedit d'una patella de la guarda civil muntada i seguit d'altres varietats del mateix institut i de seguretat, marxà el carrutge pel passeig d'Isidre II, plaça de Palau, passeigs de la Duana i Indústria al passeig de Sant Joan, en quina casa número 26, domicili de la seva germana, s'hostatjà el distingit viatger.

Darrera d'aquest automòbil en marxà un altre en el que hi anava el diputat senyor Miró i alguns altres amics.

A l'arribar el primer automòbil a la plaça de Palau s'inicià una xulada sorollosa, oïnt-se també alguns aplaudiments.

Se donaren els tocs d'atenció reglamentaris i les forces de seguretat donaren varis càrregues, seguint als manifestants pel carrer del Consolat i places de les Olles i Comercial, repartint cops de sabre de pla.

Davant l'estació de França calgué del cavall que muntava el guarda de seguretat Josep Navarro, causant-se varis contusions a un peu, que feren precisos son trasllat a la casa de socors del passeig de Colón.

Al mateix establiment fou assistit també el jove de 19 anys Antoni Segarra, d'una ferida contusa, de pronòstic reservat, al cap, que rebé en una colisió entre jaumins i republicans.

A la plaça Comercial s'oí un dispar, mentre es donaven les càrregues, sense que se sapiga d'on sortí.

A l'allotjament

A l'arribar al senyor Blasco Ibàñez al domicili de la seva germana, on s'hostatja, se situaren al passeig de Sant Joan nombroses forces de seguretat.

Un grup de jaumins que's trobava estacionat a la cantonada del carrer de Casp aplaudí al senyor Junyent quan passà en son automòbil acompanyat de dos amics.

La policia va dissoldre el grup de pertorbadors.

Parlant amb alguns periodistes en son domicili el senyor Blasco Ibàñez digué que no li cridava l'atenció lo ocorregut a la seva arribada, perquè ja hi estava acostumat a coses semblants.

Ara bé, lo que ocorre és, digné el senyor Blasco, que totes aquestes coses jo les havia presenciades quan era jove i ara és ja un vell. Jo, per si decas, al pujar a l'automòbil vaig treure el revòlver de la butxaca i el vaig portar a la mà fins que vaig arribar a casa.

Varen interrogar al senyor Blasco respecte la duració que a son judici tindria la guerra i ens contestà que trigaria encara uns dos anys en acabar-se.

A la tarda escrigué el senyor Blasco algunes cartes, sense sortir de casa. Al vespre sopà a la Maison Dorée amb varis amics.

La policia no permeté en tota la tarda i nit la formació de grups al passeig de Sant Joan. La casa del senyor Blasco Ibàñez està constantment vigilada.

Telegrama de protesta

Ahí se va enviar a Madrid el següent telegrama de protesta:

—Presidente Consejo Ministros. —Después haber prohibido gobernador banquete honor Blasco Ibáñez, aparece ayer artículo matonismo «Correo Catalán» excitando requetés recibir Blasco.

Nuevamente órgano carlista excita hoy a la agresión.

Amigos Blasco Ibáñez, atendiendo indicaciones gobernador, rogaron amigos no fuesen esperarle; pero con indignación vemos en muelle esperando a Blasco, todos requetés con jefe regional al frente y comedidos súbditos alemanes.

Policia ni cacha ni detiene a los que allí están atendiendo consigna matonismo «Correo Catalán».

Actitud policia revela no deseo mantener orden, sino la consigna de permitir agresión Blasco Ibáñez seguramente por convenir fines Gobierno decir que opinión Barcelona es enemiga de Blasco Ibáñez y de lo que significa.

Protestamos por dicha actitud, declinando responsabilidad consecuencias, afirmando que tal conducta, lejos de significar espíritu neutral, resulta francobias y germanofilia manifestada.

Marcelino Domingo, diputado a Cortes.

Lo que diu el governador

A les primeres hores de la tarda el senyor Andrade fou als periodistes les següents declaracions:

—Les precaucions que s'han pres aquest matí amb motiu de l'arribada d'en Blasco Ibàñez han estat per a evitar tot contacte dels manifestants amb el restant de públic.

La ciutat ha quedat lliure de tot lo dolent que pogués passar.

Abans de tirar àncora el vapor que ha portat al novel·lista valencià, els agents netejaren de manifestants el moll d'Espey.

al port amb motiu de l'arribada del senyor Blasco Ibàñez penetressin en grups a les Rambles i demés vies cèntriques.

No s'ha pogut evitar que uns aplaudissin al senyor Blasco Ibàñez i altres el xiulassin. Crec que'ls que feren això darrer estaven en majoria.

El senyor Blasco Ibàñez, en cotxe, custodiat per la guarda civil, se dirigí a la casa on s'hostatja, situada al passeig de Sant Joan.

A la plaça d'Antoni López els agents se yegeren obligats a simular una càrrega.

Poc després d'haver arribat el senyor Blasco Ibàñez a casa seva se trobà a la plaça de les Olles un grup de radicals amb altre de requetés. Se creuaren varis dispar i un dels projectils ferí a un jove al cap, causant-li una ferida de pronòstic lleu.

Amb lo ocorregut, el públic comprendrà lo acertat que he estat al suspendre els actes anunciats en honor al senyor Blasco Ibàñez.

Si arriben a celebrar-se aquests actes, una de dos: o haurà tingut que intervenir la guarda civil sobre en mà, o deixar que'ls grups contraris s'agredissin a trets.

Afortunadament no ha ocorregut cap incident d'importància. Tot ho hem de agrair a l'inspector de seguretat senyor Riquelme, que ha sapigut distribuir molt acuradament les forces.

Al vespre, al robre, com de costum, als periodistes, el senyor Andrade repetí les manifestacions transcrites, afegint que'ls detinguts pels successos del migdia havien sigut tres, essent posats en llibertat a mitja tarde.

Els detinguts són radicals.

A Santa Coloma de Farnés

El poble republicà i la guerra

Conferència d'en Ribera Rovira

Acabament

Intervenció sense beligerants

En canvi els homes de llibertat, els republicans de tot Catalunya, estan de cor al costat dels seus germans de França i de Bèlgica. El Govern d'Espanya ha declarat la neutralitat com a única aspiració política nacional. Està bé, en quant aquesta neutralitat no signifiqui un medi d'afavorir als germanòfils i perseguir la acció francofíla espanyola. Adoncs, Espanya no té consideració internacional.

Jo entenc—afirma en Ribera i Rovira—que l'actitud més útil per als interessos morals i materials d'Espanya, fóra una intervenció en favor dels aliats sense beligerància. És a dir, col·locar-nos al costat dels aliats sense que se'ns exigís el sacrifici de la vida d'un sol espanyol.

Perquè no són homes lo que necessitem els aliats, sinó queviures, municions, i Espanya—menys soldats—podria donar als aliats això que necessiten i que ho pagarien en tots sentits a bon preu, obtenint el nostre país la consideració internacional futura que avui li falta.

El caciquisme

Amb tal de manar, la Lliga accepta tota conxorxa. Aquestes conxorxes són el reviscament del caciquisme a Catalunya. El barcelonisme polític a la faiso caquista antiga, ha donat una certa preponderància a la Lliga. Per això tota la força política la té la Lliga a la província de Barcelona i prou. Hi han provincies, com la de Tarragona, on la Lliga no hi té representació de cap mena. Els barcelonins exageren la força de la Lliga, sense veure que és sols una oligarquia ambiciosa que no té més força que la que li donen els cacics. Vosaltres en teniu un exemple. El vostre diputat—jo no vull dir res de l'home—és un instrument dels cacics. Si els cacics trobesin un altre representant que s'emotellés a les seves exigències també l'acceptarien. El cacic és la muralla entre el diputat i el poble. Per això els pobles dominats pels cacics no tenen representació pública, han abdicat en absolut dels seus drets de ciutadania. Tot el poder popular està en mans dels cacics i caciquis de cada localitat que es venen els vots de treballadors i paucers al diputat que els apoya les seves concupiscències.

Contra la conxorxa caquista, contra l'escamoteig de la voluntat popular, contra aquest abusament del govern que pertany al poble, vosaltres i tots els ciutadans que tinguin dignitat s'hi han de rodregar fins a destruir-los.

Explica els secrets de l'acció caquista de la Lliga: l'antimunicipalisme i l'antiliberalisme. La Lliga és una oligarquia ambiciosa que ven en els Ajuntaments la gèntia expressió del govern popular que li arrabassarà el poder caquista i per això no creu en l'acció municipal i xucla els recursos dels Ajuntaments en profit dels organismes provincials que mangonegen per no tenir una immediata significació popular. I és gràcies al seu antimunicipalisme que la Lliga pot reunir desota la seva direcció la més monstruosa amalgama d'elements retardatats.

Els elements populars han de atuir aquest caciquisme. Ataqueu tots els ciutadans honrats i lliures una creuada contra els cacics de la Lliga i aquells qui els amparen. Totes les armes són bones si estan purificades per l'acció honrada del sufragi popular. Formeu un bloc anticaciquista tots els homes d'ideals i aneu primer a la conquesta de la representació municipal i a la representació parlamentària, després, investint-ne un ciutadà que sigui digne ressó de l'opinió popular.

I en aquest bloc anticaciquista hi caben tots els ciutadans honrats, siguin quines siguin les seves preferències partidàries. Se tracta de reivindicar el govern popular que detenen abusivament els cacics amparadors de la Lliga.

Reorganització

Aquesta acció anticaciquista l'han de

portar a terme i dirigir els republicans, com la part més pura i gèntia dels anhel populars. Per aconseguir això, cal organització. Els republicans són teoritzadors impenients que tot ho improvisen. No sabem disciplinar la nostra força enorme. El dia que la nostra organització esguigi a l'altura dels nostres adversaris, el caciquisme s'haurà acabat per sempre.

Atengueu amb preferència a la bona organització electoral. Deputeu el cens i tingueu-ho tot a punt com si les eleccions s'haguessin de realitzar en vintiquatre hores. Després organitzu els gremis, sindicu els homes per professions, donant una gran importància als obrers del camp, tant desamparats a Catalunya i a Espanya. El dia que els republicans logren conquistar als nostres obrers del camp, la República serà un fet. Però aquestes organitzacions proletàries no les feu amb mires exclusives al partit, no.

Organitzu als obrers en gremis per a la seva defensa i apoiament. Així, isolats i abandonats, són instrument dels cacics. Però si estan organitzats, el caciquisme no hi podrà res contra ells. L'home, l'obrer isolat, sofrirà el caprici o l'imposició del cacic. En canvi l'obrer aplegat serà més fort que el cacic. I feu que aquestes organitzacions proletàries realitzin una missió social creant institucions de crèdit, de mutualitat, caixes rurals, escoles i germanadats. En una paraula, la política democràtica s'ha de propagar amb l'exemple.

Anuem cap a la formació d'una Democràcia consentit i forta. I quan la victòria il·lumini els pobles que lluiten per la Llibertat i la Justícia, els democràtics catalans demostrarem que estem en condicions de regir i orientar els destins del nostre poble.

En Ribera i Rovira va ésser sorollosament aplaudit en varis passatges de la seva magnífica conferència.

La festa de la flor

La nostra ciutat respongué ahir amb el major entusiasme als estorços realitzats durant aquests dies pels organitzadors de la simpàtica i humanitària festa de la flor, la qual es celebrà en mag de la marxa dels carrers.

El brillant èxit assolit cal proclamar-ho ben alt, fons principalment degut a l'apoi de les classes pròpies, les quals acullien amb veritable entusiasme els distintius que gentilmente oferien als viatgers les simpàtiques i distingides senyores postulant.

Barcelona ha evidenciat una vegada més el seu amor als desvalguts, contribuint a remeiar la crítica situació dels pobles pobres.

Al matí les Rambles i el Passeig de Gràcia es vegeren plens de gom a gom per una multitudinària concurrència, entre la qual hi reconeguerem a distingides famílies de la nostra bona societat.

Més de mil quatre-cents senyores foren les encarregades de la gestió per tota la ciutat i subúrbis.

Aplaudides artistes dels nostres teatres cooperaren també a la humanitària festa.

En els mercats l'animació fou extraordinària, cosa que era d'esperar, doncs els molts preparatius que s'han vingut portant a terme durant aquests darrers dies. Als de la Boqueria, Sant Antoni, Concepció, Abaceria, Sans, Sant Gervasi, Born, Barceloneta, etc., s'obtingueren recaudacions molt importants.

La recaudació d'aquest mercat ascendí a la suma de 706 pessetes.

En la majoria dels mercats els venedors contractaren orquestres, obsequiant a les postulant amb dolços i refrescos.

El governador civil senyor Andrade, junt amb l'alcaldé accidental senyor Fich, reconegueren tots els mercats entornant en cada un dels mercats.

A la tarde continuà la festa, obtinguent-se un bon resultat a les Arenes, on cuidaren de la recaudació aplaudides artistes, que foren molt festejades pel públic.

En els teatres, music-halls, cinemes, i demés espectacles públics, així com en moltes entitats polítiques i recreatives se hi recaudaren importants sumes.

A darrera hora de la tarde, el Passeig de Gràcia oferí el seu brillant aspecte d'augurar animació per les gentils postulant, qui col·locaven flors als ocupants dels nombrosos autos i cotxes.

Per la nit es va posar a l'obra i demés espectacles, on no fou escassa la recaudació.

Barcelona, com hem dit, donà ahir la sensació que és una gran ciutat, qui sab diversir-se sense oblidar als menesterosos.

Espectacles

TEATRE DE LA NATURALESA

a Vallvidrera

Avencen rapidament els treballs d'expansió de l'infante i camins d'accés, estudiats amb minuciosa cura per oferir les majors comoditats al públic que assistirà a les festes donades en int teatre. Pròximament la comissió organitzadora es posarà d'acord amb el senyor alcalde i Ajuntament de Sarrià, a fi de fer les necessàries reparacions en el camí del Pantano, per a facilitar la circulació d'automòbils i estudiar la manera més còmoda d'establir els llocs de viatge i garatge dels mateixos.

De la direcció de la part musical de l'Arlésiana, n'ha sigut encarregat el mestre Pahisa, la competència i bon gust del qual és garantia d'una perfecta execució. Els joves, que ja estan constituint-se, hi figuraran els millors feits solistes del Liceu. Està estudiant-se també la manera d'executar en la representació la gran farandola, que fins ara sols s'havia tocat en concerts, en lloc de la peita, que sempre s'ha tocat en representacions d'aquesta obra a Barcelona.

D'altra banda, en el taller del senyor Junyent treballen ja d'una manera activa en el decorat escènic i en els objectes ornamentals del teatre, i la setmana entrant començaran els assaigs de la part declamada, baix la direcció dels senyors Pons i Pagés i Enric Giménez.

Els esports

Un gran partit

A les cinc tocadres s'al·linen els equips del F. C. Barcelona i del R. C. D. Espanyol per a jugar l'eliminatoria de la Copa Barcelona.

L'Oscar Martí surt al camp sentint una grossa ovasió, i després d'haver pïat el kick-off, cedex el pito an en Palomera, a les ordres de quin estan col·locats els jugadors.

Espanyol: Gibert. Bru (R.), Massana (S.), cap. Puco, Pomés, Sampedra, Janer, Monastrol, Armet, López, González.

Barcelona: Bru (L.), cap. Bau, Reguera. Torralba, Missana (A.), Morales (R.), Mallorquí, Sagarra, Peris, Alcántara, i Baonza.

En vista de la constitució dels equips el públic dona per descomptat la victòria dels blancs blaus, puig l'equip del Barcelona és desmoralitzat, demostrant una gran desmoralització en la constitució.

En París, com és de suposar, en el centre no fa res en tot el partit, excepte una gran arrencada, en quina tren la pilota a cops de cap de la cara de dos o tres jugadors contraris. A causa d'una errada espanyol, en Gibert veu atacada senyalment la seva porta que, per miracle, no fou forçada. Segueix un gran assaig en front del goal d'en Gibert, que ens demostra que avui ben bé el Sant de cara, puig s'ha salvat d'un seriò disgust.

Per breus moments es desenrotlla un joc estupend, sobressortint hi els germans Massana d'una manera gran. S'acaba la primera part zero a zero, quan a dretall i mortalment el Barcelona deuria tenir en son favor al menys dos tants.

La segona part no desmereix de la primera, puig igualment es veuen jugades magistral. En Gibert amb un cop de puny tren una bona pilota que portava en Peris, amb qui topa i va per terra. Amb en Sagarra en igual ocasió bé de ben fi que no entri goal. Hi ha uns ediblings d'en Morales, colossals, que'ls públic ovasiona largament. Per fi en Kinké, que en tota la tarde no l'havíem vist, en fa una de les seves, que acaba amb un goal piramidal, que s'ovaciona mesosament. Ben prompte en Baonza fa un centre de mestre, que'n sagarra se encarrega d'introduir-lo als dominis d'en Gibert. Quan faltava ben poc per a finalitzar, en Reguera fa cona, quina és molt ben tirada per el Iankee i rematada per en López, traient bé en Bru, però li torrena a rematar una colla de jugadors blancs, forçant sos dominis. Al poc rato en Palomera pita el final, donant-se els homes corresponents.

El partit, en conjunt, ha sigut bo de veres, notant-se la excel·lent correcció dels jugadors, excepte de dos o tres dels blancs blaus (sempre hi ha d'haver excepcions).

De l'Espanyol, la parella de backs és immillorable; esguieren senyalment colossals. Els mitjos i el penier compliren bastant. Llússima que en Pomés faci certes exhibicions! Els darrers, donada la fluïdesa de les defenses barcelonines, no foren molt més de lo que foren.

El Barcelona, encara que pre-donés, no s'els pot censurar, feren quant pogueren per a guanyar; però la sort no els acompanyava. Esguieren de desgracia.

En Bau va complir molt bé en un lloc compeament d'ferat d'1 sen. Els mitjos colossals tots tres, i dels darrers el millor en Sagarra; els altres, regulars.

Esports

Ahí tingué lloc, davant de selecta concurrència, en el camp del R. P. J. C., les proves d'obstacles, amb aquest resultat:

Primer. Mesera, de don Alfons G. de la Higuera, tinent, nomenat pel mateix, zero faltes.

Segon. La Ina, propietat del marqués de la casa Domez, muntat per don Luis Moreno, tinent, zero faltes.

Tercer. Trifunus Melancolicus, de don Gustau G. Spencer, cap, muntat per don Antoni Cervera, professor d'equitació militar, zero faltes.

Quart. Vajido, de don Eugeni R. Solano, capità, zero faltes.

Quin. Frequentado, de don Eugeni R. Solano, capità, zero faltes.

Primer. Clás. La Fornarina, de don Josep Ciudad, muntat per don Antoni Canillo, professor d'equitació militar, zero faltes.

Segon. Clás. Bucephale, de don Pere Plandiou, zero faltes.

Tercer. Clás. Mandarin, de don Arnau Aparici, zero faltes.

Centre Autonomista de Dependents

del Comerç i de l'Indústria

El Consell directiu del Centre Autonomista de Dependents, en vista de la importància que per a la bona marxa de la societat tenen tots els assumptes referents a la gestió de la Comissió Administrativa de l'Edifici Social del Centre i a petició d'aquesta, ha acordat innovar enguany la costum de sotmetre a la consideració dels socis la gestió de la Comissió, en un Consell general extraordinari, convocat a l'efecte, separant així tals assumptes dels Consells generals ordinaris.

El Consell general extraordinari tindrà lloc el dia 25 del corrent, a les deu del vespre, i l'ordinari el 27, diumenge, a les tres de la tarde.

Tant a l'un com a l'altre, recomana el Consell amb gran interès l'assistència a tots els socis del Centre.

IDEARI

EPIGRAMES

XVI

El historiador Val·leus Patercul, l'any desé de la nostra era:

El caràcter dels Germans ofereix una terrible mescla de ferocitat i d'engany. Es un poble nascut per la mentida; se l'ha d'haver conegut per creure-ho.

L'AMIC

El Municipi

L'Hisenda municipal i la situació econòmica

L'Alcalde ha dirigit al president del Banc Hispà Colonial i a l'arquitecte municipal la comunicació següent:

«La crisi econòmica per que atravessa el mundo entero a consecuencia de la guerra europea obliga a adoptar todas las precauciones para realizar los menores gastos posibles, única salvaguardia que puede hoy por hoy existir para que el crédito municipal continúe conservando la estima de que en el mercado viene disfrutando.»

Mucha mayor fuerza adquiere esta afirmación si se aplica a obras que, como la Reforma interior en el crédito tienen fuerza inicial de su desarrollo por ser los ingresos que han de producir coetáneos o posteriores a su realización.

Por estas razones, la Alcaldía y la comisión de Reforma, Tesorería y Obras extraordinarias han debido preocuparse seriamente de las obras de urbanización de la Gran Vía, a cuyos túneles representan un gasto enorme y seguramente por mucho tiempo improductivo. La razón de que, una vez iniciada la construcción de dichos túneles, acordase el Ayuntamiento continuarlos a lo largo de toda la Gran Vía, fué la consideración de que si se desista de las obras, el recado más o menos justificado de que en el día de mañana se reanude la construcción, el consiguiente movimiento de tierras, aléjar los postores de las subastas para la venta de solares, con el consiguiente perjuicio para el desarrollo del plan financiero a que oíedee el contrato de la Reforma.

Hoy esta razón no tiene fuerza alguna. Terminada la construcción de los túneles en toda la sección primera, salvo los pocos metros que faltan para llegar a la plaza del Angel; abierta la excavación y en curso de ejecución las obras en el trayecto que media desde el límite superior de la plaza del Angel hasta el pasaje del Pont de la Parra, cuya expropiación no se ha realizado aún, quedan únicamente por construir el paso a través de la mencionada plaza, el del pasaje aludido y el corto trayecto de la sección tercera, algo atrasada aún en su ejecución. Y no siendo dificultad insuperable, ni mucho menos, realizar el enlace de los túneles a través de la plaza del Angel y la construcción en su día de los restantes tramos por medio de mina, hoy por hoy lo que en realidad acontece es que la lentitud con que aquellas obras se desarrollan y el estado imposible en que a consecuencia de ellas permanece casi toda la Gran Vía, ha de constituir una grave dificultad para la renta de solares si no se adopta una enérgica resolución que ponga fin al estado actual.

Por ello esta Alcaldía, de acuerdo con la comisión de Reforma, Tesorería y Obras extraordinarias, ha resuelto disponer:

Primer. Que con toda actividad se proceda desde luego a terminar la construcción de los túneles en el corto espacio de la sección primera que falta para llegar a la plaza del Angel y en el tramo de excavación ya abierta que media desde el límite superior de dicha plaza hasta cerca del pasaje del Pont de la Parra.

Segundo. Que se proceda a la urbanización definitiva de la plaza del Angel y del resto de la Gran Vía, prescindiendo de momento de la construcción de los túneles y construyéndose únicamente las cloacas con arreglo al proyecto y pliego de condiciones del contrato de la Reforma sin perjuicio de que en su día se proceda a dicha construcción por medio de mina.

Notes de l'alcaldia

Amb el secretari de l'Ajuntament senyor Planas, l'arquitecte municipal senyor Falcú i una representació del Foment d'Obrers i Construccions, visità el senyor Fich les obres de la Reforma interior.

Amb objecte d'activar dites obres i als efectes de lo disposat en la comunicació que precedeix, l'alcalde donà ordre de que s'augmenti el personal de les brigades que allí treballen.

Una comissió de propietaris i veïns del districte sisè, presidida per don Simón Casente, estigué a l'Alcaldia per a interessar les següents reformes urbanes:

L'empedrat dels carrers Diputació, des de Casanova al d'Urgell; Muntaner, des de Provença al de Valencia; Mallorca, des de Villarroel a Arribau; i Consell de Cent, des d'Urgell a Arribau; l'arregló d'un pas en el creuament del tren d'Aragó i Villarroel i acabar la coberta que falta al mercat del Porvenir.

L'alcalde ha passat a estudi de la comissió d'Aixample una instancia que li ha sigut entregada per una comissió de veïns del carrer de la Diputació, entre el pasaje de Gracia i el carrer de Lluís, sollicitant la plantació d'arbres en dit troç de carrer, per a substituir els que foren arrencats.

Ha interessat també del tinent d'alcalde del districte setè que ordeni una inspecció als baixos i pis primer, porta primera, de la casa número 20 de la carretera vella de Sarrià i als baixos de la casa número 22 del propi carrer, en quins domiciliis, segons denuncia que ha rebut, existeixen criaders d'animals domèstics en molt males condicions per a l'higiene.

Igual petició ha fet al tinent d'alcalde del

Diversions públiques

Teatres

Teatre Principal

Companyia dramàtica espanyola

RICARD SIMÓ RASO

Avui dilluns, 3 abono. Estrenes: «La forastera» i «Los hijos del sol naciente» (creació artística colossal per Simó-Raso).—Dimecres revetlla, «El centenario» (tres actes).—Pastor y borrego (cuatro cuadros).—Divendres: «El ilustre huésped» (estrena).—Despatx a comptaduria.

Teatre de Novitats

Temporada d'estiu. Companyia dramàtica espanyola

MARGARIDA XIRGU

Avui dilluns, nit, a dos quarts de deu, sexta d'abono a moda.

EL PATIO AZUL

EL NIDO

Demà dimarts, «La cortina verde».—Dimecres, revetlla de Sant Joan, funció monstre, 8 actes, 8. «La cortina verde» i «La Chocolatería». 2 obres, 2.—Dijous, «La comedia de las fieras» i «La Guira». Nit «La dama de las Camelias».—Se despatxa a comptaduria.

Varies

FRONTO COMTAL

Avui nit, a dos quarts d'onze: Rojos, ORTIZ i NAVAS. Blaus: MUNITA i EGUÍA

Entrada a Cancha 2 pessetes. A primer pis 1

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui dilluns, hermes programa de pel·lícules i 5 colossals atraccions, 5. LOS HARRIS amb sos balls de gran novetat, els quals avui es despedeixen del públic. TRIO HISPANIA amb sos duets i trios. LOS MENDEZ número acrobàtic. LA GOYITA, monissima cançonetista, molt volguda d'aquest públic. LOS ZEDIM, número pedestre.—Demà grans festivals tarde i nit a benefici dels porters i acomodadors, programes monstre, 20 atraccions, 20, debutant la colossal atracció LOS MAROCCOS.—Dimecres 2 grans debuts, 2. MARY JULI, hermosa parella de ball. Mme. i Mr. ARDAIT, amb sos cocodrils, hi ha que veure els cocodrils, lo millor que hi ha sota els cocodrils. Aviat, però molt aviat, la xelona CARMEN FLORES.

SALA MERCE

Rambles Estúdis, 4, Barcelona
GRAN CINEMATOGRAF
El millor programa de pel·lícules de Barcelona: es el de la SALA MERCE
Pel·lícules d'espléndida fotografia.
ASSUMPTES emocionants i suggestius.
Cintes sensacionals. Arguments de gran rialla.
Films de totes les marques del món.
TOTS ELS DIES
ESPLÈNDID PROGRAMA
Visiteu, també, si voleu passar un rato divertit i de bon humor, les
GRUTES MERAVELLOSES
Grans atraccions.—Espectacle original.
El Paiau de la Rialla

TURO PARK

Grandiosos i espléndids jardins.—Banda Militar.—Cafè Restaurant.
Atraccions americanes
Sardanes per «La Principal Barcelonina»
Putxine! iis
Entrada de passell, 22 cèntims.
(el Timbre a càrrec del públic)
Dimecres, dia 23,
extraordinària revetlla de Sant Joan
Dita nit de revetlla hi haurà un espléndid ball a la pista de patins adornada al efecte pel senyor Viñals i la Banda del reputat senyor Iglesias.
SERVEI DE TAXIS TOTES LES NITS

SATURN PARC

Elegant centre de sports amb les millors atraccions patentades i úniques a Espanya.
Totes les nits balls en el BAL-SPORT per 6 hermoses artistes i la parella de balls MURILLO i son professor PERLITA, amentitzats per la distinguida orquestra
MARCUCCI
del Conservatori de París.
Concerts tarde i nit per l'aplaudida Banda del Regiment de VERGARA.
Notabí lssima exposició de coloms
Entrada de passell, 10 cèntims.

Important

Demà dimarts, se celebrà l'anunciada
Revetlla benèfica
presidida per l'Escola, senyora Marquesa de Castel Dos-Rius.
ALTRE.—Dimecres clàssica
Revetlla de Sant Joan
extraordinària festiueja.
Balls de revetlla
amb música sense interrupció per la celebrada orquestra
MARCUCCI
i la BANDA DEL REGIMENT DE VERGARA.
Sorteig d'un preciós mantó de Manila
Fantàstica decoració VENECIANA.—
Venda de xurros, pites, etc., etc.

Gran Concurs Hipic Internacional

als Parcs del Reial Polo Jockey Club
(Carretera de Sarrià)
A la taquilla de Novitats, de 10 a 1 i en el local del Concurs des de les dues de la tarde es despatxen localitats als preus següents:
ABONOS.—Per a tots els dies: Palcos sense entrada, 225 ptes.—Davantera de tribuna sense entrada, 125 ptes.—Entrada general, 20 pessetes.—Carriatges, 25 ptes.
A DIARI: Palco sense entrada, 35 ptes.—Entrada general, 5 ptes.—Entrada carruatge, 5 pessetes.—Davantera de tribuna sense entrada, 25 ptes.—El timbre a càrrec del públic.

Music - Halls

POMPEYA Tots els dies tarde i nit grans concerts per reputats artistes.—TRIO ESPINOSA.

ALCAZAR

7-UNIO, 7.—Tots els dies tarde i nit grans espectacles de varietés.

ROYAL CONCERT «MUSIO-HALL»
Marqués del Duero, 105, davant Teatre Comtal
grans concerts tots els dies tarde i nit, per una important «Companyia de Varietés».

MUSIC-HALL LA BUENA SOMBRA
Tots els dies tarde i nit
GRAN CONCERT
CELEBRITATS MUNDIALS
ENTRADA LLIURE

FOLIES BERGERE

Musio-Hall de moda
Gran troupe franco-italo-espanyola
Avui **Carolina Dolmonte**
Mme. Meriska :: Tina Desmet
Lina Beriguardi :: Angel Harturs
Restaurant Bleu, Saló Xino
Saló Anglés, Pall Andalus
Telèfons núms. 3948 i 3949

NOTA.—L'Empresa ha montat un excelent servici de Restaurant als preus següents:
Dejuna 4 ptes.—Menú: Hous d'oeuvres, Canneloni Rossini, Filet solegrais, Poulet en cocotte, Crème Vainille, Patisserie, Fromage.
Marquise de fruita.—**Dinar a 5 ptes.**—Menú: Soupe au fromage, Tournedos FOLIES BERGERE, Loaf de mer grillé, Sauce Hollandaise, Pigeon a la broche, Biscuit glacé, Freilner, Patisserie, Fromage, Ananas au Kirsch.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

BANQUERS
Rambra del Mig, 20, junt a l'Hotel d'Orient
19 juny 1935

Canvi de moneda
Alfons 1'85
Isabel 3'00
Unes 2'00
Orde quatre duros 1'00
Orde un i dos duros 0'50
Franc 1'50
Llures esterlins 25'00

Imp. d'EL POBLE: CATALA, Est. 16

CICLES
SANROMA
Els més sòlids i lleugers

Telefon 1445
Balmes 62
BARCELONA

A ÁGUA
Revista mensual de literatura, art, ciencia, filosofia i critica social.—Directors: TRINERIA DE PASCOES i ANTONIO CARNERO. Secretari i administrador, ALVARO PINTO. Corresponsals: a París, PHILIPAS LEBESQUE; a Espanya, MIGUEL DE UNAMUNO (Salamanca); a Catalunya, RIBERA i ROTIRA (Barcelona); al Brasil, ALVARO DUEZ (Bahia).
Redacció i Administració: Plaça de la República 160
PORTO (Portugal)

DINER en 1ª hipoteca i sobre valors des de 13 per 100 anyal, en llores, propietaris, industrials i comercials des de 12 per 100 al mes.
DINER en 2ª hipoteca, usufructus, paces indivises i sobre genres, pianos, carruatges i tota garantia que convingui Rambla Santa Mònica, 4, entressol.

Libreria Chardron di Lelo i Irmao
Rua das Carmelitas, 144
Porto (Portugal)
Casa editorial de les obres de
Eça de Queiroz, Camilo
Fialho, Teophilo Braga
Guerra Junqueiro, Bruno
B zillo Telloz, etc.
S'envia el catàleg gratis a qui el solliciti

PIANOS I HARMONIUMS

de lloguer, des de 8 fins a 15 pessetes al dia Carrer del Bruc, núm. 78, entressol, primer.

ESQUELES
mortuories
s'en admeten en l'impremta d'aquest diari fins les dues matinata

ENOFOSFORINA SERRA

Tonic - Reconstituent - Remineralitzant

Torna la robustesa, l'alegria, la vitalitat i totes les forces perdudes, ja sigui per un excés de treball mental o bé per altres causes
A. Serra, Pelai, 9

EL POBLE: CATALA

Diari Federal Nacionalista Republicà

Redacció, i Administració: Carrer de l'Est, 16, Telèfon 226

Per a anuncis i comunicats, vègint-se tarifes

Anuncis

DE PRIMERA PLANA. Per ratlla i columna	Pessetes	0'50
DE SEGONA PLANA	"	0'50
DE TERCERA PLANA	"	0'50
DE QUARTA PLANA	"	0'15

Gasetilles

Se publica «INFORMACIÓ DE BARCELONA», en la 2.ª o 3.ª plana a indicat.
tament i amb un guió (—) al davant
Per ratlla Pessetes 1'00

NOTES ÚTILS

Per ratlla	Pessetes 0'15
REMITITS	" 0'65
OFICIALS	" 0'30
JUDICIALS	" 0'30
ESPECTACLES	" 0'15

Descomptes especials segons el nombre d'insercions

Unión Empresarios de Pompas Fúnebres, S. A.

Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb letxa 8 del passat juliol, el nou règim municipal relacionat amb es serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha establert a seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i tallers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon, 2691

DISTRICTE	1.ª SUCURSAL	SANTA BÀRBARA, 3	TELEFON	1895	DISTRICTE	5.ª SU URSAL	SANT PAU, 72	TELEFON	1917	DISTRICTE	8.ª ESTAFETA	SARAGOÇA, 119 BIS	TELEFON	7809
"	1.ª ESTAF. TA.	WAD-RAS, 236.	"	8238	"	6.ª	ARIBAU, 17	"	2490	"	9.ª SUCUR.	L. SANT ANDREU, 201	"	8265
"	2.ª SUCURS.	L. ALTA SANT P. R. 78	"	1767	"	7.ª	CANONGE PIERNAT	"	6104	"	9.ª ESTAF. TA.	MAJOR, 27 (HORTA)	"	8099
"	3.ª	PALLA, 8	"	949	"	7.ª ESTAF. TA.	BLAY, 56	"	3400	"	10.ª SUCURSAL	CLOT, 59	"	8234
"	4.ª	LAURIA, 49	"	2643	"	8.ª SUCURSAL	TORRENT DE L'OLL, 133	"	7757					

En tots els prerrelacionats locals, sera e servei permanent tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, si gui personal o telefonicament avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei.
Al mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotllol del nou règim municipal establert, puix així sera deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiencia.—NOTA: 1.ª Tot ciutadà te dret mitjassant certificat de pobresa estés pel senyor arcalde de barri, a un enterrament dels anomenats Beneficencia Municipal, completament de franc.—2.ª Aixis mateix pot obter per un enterrament dels anomenats econòmics, compost de ataúd blanc o negre, coche fúnebre, despatxos parroquia, jutjat, verificació i una berlina de quatre asientos de acompanyament, per la quantitat total de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adults.